

บทที่ ๒

วิทยาลัยเอกชน

ความหมายของคำว่า วิทยาลัย และวิทยาลัยเอกชน

ยูจีน เอช วิลสัน (Eugene H. Wilson) ให้ความเห็นของคำ วิทยาลัย ไว้ว่า "เป็นคำที่ไพเราะโดยยาก โดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันว่าวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้การศึกษาคือจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักสูตรการศึกษา ๔ ปี สำหรับปริญญาตรีทางอักษรศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะทำให้ให้นักศึกษามีคุณสมบัติพอที่จะไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหรือเอกในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาชีพ"^๑

คำนิยามข้างต้นมีความหมายคล้ายคลึงกับที่ ดร. กำแหง พลังกูร ได้ให้ความเห็นของคำ วิทยาลัย ว่า "เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยคือรับนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว"^๒ และยังได้ขอแตกต่างระหว่างวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยว่า วิทยาลัยแตกต่างจากมหาวิทยาลัยตรงที่ "วิทยาลัยมีสาขาวิชาที่เปิดสอนน้อยกว่ามหาวิทยาลัย"^๓

^๑Eugene H. Wilson, "Government and Control of the College Library," The Function of the Library in the Modern College. (Chicago: University of Chicago Press, c.1954), p. 25.

^๒กำแหง พลังกูร, "บทบาทวิทยาลัยเอกชน," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, ๒ (กันยายน ๒๕๑๒), ๑

^๓เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

สำหรับความหมายของคำว่า วิทยาลัยเอกชน นั้น ตามที่ปรากฏในพจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ได้บัญญัติไว้ว่า หมายถึงวิทยาลัยที่เป็นอิสระในการดำเนินงานจากหน่วยงานของรัฐบาลนอกจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและข้อกำหนดในพระราชบัญญัติ^๑

ยูจีน เอช วิลสัน ให้ความเห็นว่า วิทยาลัยเอกชนหมายถึง วิทยาลัยที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยพระราชบัญญัติหรือข้อตกลงร่วมกันที่ได้จัดทำขึ้น นอกจากข้อกำหนดต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติแล้ว วิทยาลัยเอกชนมีอิสระในการปรับปรุงนโยบายและโครงการศึกษา^๒

กาย อาร์ ไลล์ (Guy R. Lyle) ได้ให้ความหมายของวิทยาลัยเอกชนว่า หมายถึงสถาบันที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยไมหวังผลกำไรและอยู่ในความควบคุมของหน่วยงานเอกชนที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น และมีอำนาจตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการจัดตั้งวิทยาลัย^๓

พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนของไทย พ.ศ. ๒๕๑๓ มาตรา ๓ ได้กำหนดไว้ว่า วิทยาลัยเอกชน หมายถึง สถาบันสถานศึกษาหรือสถานที่บุคคลให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาเกินกว่า ๘ คนขึ้นไป^๔

^๑Carter Good (ed.), Dictionary of Education (2d ed. New York: McGraw-Hill and Co., 1959), p. 109.

^๒Wilson, op. cit., p.27.

^๓Guy R. Lyle, "The Governance of the College Library," The Administration of the College Library (4th ed. New York: H. W. Wilson Co., 1974), p. 25.

^๔พจนานุกรมวิทยาลัยของรัฐ, ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนฉบับปัจจุบันและฉบับแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมด้วยเหตุผลที่แก้ไขเพิ่มเติม, (พระนคร, ๒๕๑๒), (ฉบับอัดสำเนา)

ความหมายของคำว่า วิทยาลัยเอกชน ของต่างประเทศและของไทยมีความคล้ายคลึงกันบางประการ กล่าวคือ เป็นสถาบันที่มีหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้รับการจัดตั้งและดำเนินงานโดยเอกชน ซึ่งจะต้องปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติที่หน่วยงานการศึกษาของรัฐได้จัดทำขึ้น นอกเหนือจากข้อกำหนดในพระราชบัญญัติแล้ว ผู้ดำเนินงานวิทยาลัยเอกชนมีอิสระในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการศึกษา และมีความแตกต่างบางประการ คือ ความหมายของวิทยาลัยเอกชนของไทย จะเน้นความสำคัญที่จำนวนคนว่า เป็นสถาบันที่บุคคลในการศึกษาชั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาเกินกว่า ๘ คนขึ้นไป ส่วนของต่างประเทศจะไม่กำหนดจำนวนคนอย่างเด่นชัด ดังนั้นจากการพิจารณาถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างในความหมายของคำว่าวิทยาลัยเอกชน ทั้งของต่างประเทศและของไทยแล้ว อาจจะกำหนดความหมายของคำว่าวิทยาลัยเอกชนได้ว่า หมายถึงสถานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ดำเนินงานโดยเอกชนกลุ่มหนึ่ง ภายใต้พระราชบัญญัติที่หน่วยงานการศึกษาของรัฐได้กำหนดขึ้น นอกเหนือจากข้อกำหนดในพระราชบัญญัติแล้ว ผู้ดำเนินงานวิทยาลัยเอกชนมีอิสระในการปรับปรุงนโยบายการศึกษา เพื่อให้นักศึกษา มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยของรัฐ

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยเอกชน

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยเอกชนในอเมริกา มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา มีการริเริ่มจากการจัดตั้งวิทยาลัยในอาณานิคม ก่อนที่จะมีการรวบรวมจัดตั้งเป็นประเทศ เมื่อ ค.ศ. ๑๗๗๖ ในระยะแรกนั้นวิทยาลัยในอาณานิคม ๘ แห่ง ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามลำดับเวลาดังนี้

- ค.ศ. ๑๖๓๖ วิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard College)
- ค.ศ. ๑๖๔๓ วิทยาลัยวิลเลียมและแมรี (College of William and Mary)
- ค.ศ. ๑๗๐๑ วิทยาลัยเยล (Yale College)
- ค.ศ. ๑๗๕๖ วิทยาลัยนิวเจอร์ซีย์ (College of New Jersey)
- ค.ศ. ๑๗๕๔ วิทยาลัยคิงส์ (King's College)

ค.ศ. ๑๗๕๕ วิทยาลัยและสถานศึกษาแห่งฟิลาเดลเฟีย (College and Academy of Philadelphia)

ค.ศ. ๑๗๖๔ วิทยาลัยโรดไอแลนด์ (Rode Island College)

ค.ศ. ๑๗๖๖ วิทยาลัยควีนส์ (Queen's College)

ค.ศ. ๑๗๖๘ วิทยาลัยดาร์ทเมาท์ (Dartmouth College)

วิทยาลัยทั้ง ๘ แห่งนี้ส่วนใหญ่เป็นวิทยาลัยเอกชนที่จัดตั้งขึ้นโดยพวกเพรสไบทีเรียน และกลุ่มคนที่อพยพมาอยู่รวมกันในอาณานิคมและนับถือนิกายต่าง ๆ ได้แก่ แควกเกอร์ ลูเธอร์ โรมันแคธอลิก และพวกบาทหลวง^๑ วิทยาลัยเหล่านี้ไม่มีจุดประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อการสอน ศาสนาเท่านั้น แต่ได้จัดสอนวิชาความรู้ทั่ว ๆ ไปที่ประชาชนต้องการด้วย เนื่องจากวิทยาลัย ฮาร์วาร์ดได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๖๓๖ เป็นแห่งแรก จึงนับได้ว่าเป็นวิทยาลัยเอกชน แห่งแรกของสหรัฐอเมริกา

วิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard College)

พวกเพียวรีตัน (Puritan) และกลุ่มคนที่อพยพจากอังกฤษมาอยู่ในอเมริกา แมสซาชูเซตส์นั้นส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาจากมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด (Oxford University) และมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University) บุคคลเหล่านี้มีความปรารถนาอัน แน่วแน่ที่จะให้บุตรของตนได้รับการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ดังนั้นในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๖๓๖ ศาลชั้นต้น (General Court) แห่งรัฐแมสซาชูเซตส์ได้ลงคะแนนเสียงว่า "ให้เงิน สี่ร้อยปอนด์แก่โรงเรียนหรือวิทยาลัย จะมีการจ่ายเงินสองร้อยปอนด์จากจำนวนสี่ร้อยปอนด์ในปี ต่อไป และจะจ่ายเงินให้อีกสองร้อยปอนด์เมื่อได้มีการดำเนินงานในการจัดตั้งเรียบร้อยแล้ว ในลำดับต่อไปศาลจะเป็นผู้กำหนดสถานที่และการก่อสร้างอาคาร"^๒ ต่อมาในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน

^๑"University," Encyclopedia Britannica, XXII (1968), 758.

^๒"Harvard University," Encyclopedia Americana, XIII (1971), 836.

ค.ศ. ๑๖๓๗ ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งวิทยาลัยที่เมือง นิวทาวน์ (Newtown) ซึ่งในระยะต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นเมืองเคมบริดจ์ (Cambridge)

ผู้รับผิดชอบในการจัดตั้งวิทยาลัยฮาร์วาร์ดที่นิวทาวน์นั้นเป็นเจ้าหน้าที่รัฐบาลของเครือจักรภพอังกฤษ ๑๒ คน ที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๖๓๗ เช่น จอห์น วินทรอป (John Winthrop) โทมัส ดักลีย์ (Thomas Dudley) และ ริชาร์ด เบลลิงแฮม (Richard Bellingham) ส่วนเจ้าหน้าที่อื่น ๆ อีกประมาณครึ่งหนึ่งเป็นบาทหลวง เช่น จอห์น คอตตอน (John Cotton) และ จอห์น คาเวนพอร์ท (John Davenport) เมื่อได้ก่อตั้งวิทยาลัยขึ้น จอห์น ฮาร์วาร์ด (John Harvard) ซึ่งเป็นรัฐมนตรีแห่งเมืองชาร์ลส์ทาวน์ (Charlestown) ได้มอบหนังสือในหอสมุดส่วนตัวของตนจำนวน ๔๐๐ เล่ม ให้แก่วิทยาลัย เนื่องจากในสมัยนั้นหนังสือมีราคาแพงมากและเกี่ยวกับปัญหาการเงิน เป็นผลให้การอุทิศหนังสือของจอห์น ฮาร์วาร์ด เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังนั้นในวันที่ ๑๓ มีนาคม ค.ศ. ๑๖๓๘ ศาสดาชั้นคนจึงให้ชื่อวิทยาลัยที่ได้จัดตั้งขึ้นว่า "วิทยาลัยฮาร์วาร์ด"

ประธานคนแรกของวิทยาลัยฮาร์วาร์ด คือ เฮนรี คินด์เตอร์ (Henry Dunster) ซึ่งได้ดำรงตำแหน่งนี้เมื่อ ค.ศ. ๑๖๔๐ มีความตั้งใจที่จะให้การศึกษาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดมีความทัดเทียมกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ จึงทำให้การสอนและมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยฮาร์วาร์ดมีลักษณะเดียวกับมหาวิทยาลัยในยุโรป และในปี ค.ศ. ๑๗๘๐ รัฐธรรมนูญแห่งรัฐได้ประกาศยกฐานะวิทยาลัยฮาร์วาร์ดขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งแสดงว่า วิทยาลัยฮาร์วาร์ดมีความก้าวหน้าในการดำเนินงานทางการศึกษาเป็นลำดับ นอกจากการให้การศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว ในปี ค.ศ. ๑๘๖๒ ชาร์ลส์ วิลเลียม อีเลียต (Charles William Eliot) ซึ่งได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานของมหาวิทยาลัยและเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาของอเมริกามากได้ทำการขยายระบบการเลือกวิชา จัดระเบียบการสอนระดับปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัย (Graduate School) มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จากความเจริญก้าวหน้านี้ทำให้มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเป็นผู้นำด้านการศึกษาที่สำคัญยิ่ง และเป็นสถานที่ให้ความรู้แก่นักศึกษาซึ่งได้เป็นผู้นำของชาติจนถึงปัจจุบัน.

สำหรับประเทศไทยนั้นก็ได้มีการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนซึ่งให้การศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่นกัน เนื่องจากการที่ประเทศจะสามารถพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้โดยผลสัมฤทธิ์ มุ่งหมายนั้น ขอมจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างเป็นส่วนประกอบ ที่สำคัญคือทรัพยากรด้านการเงินและทรัพยากรมนุษย์ ประเทศไทยมีทรัพยากรด้านการเงินค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องอาศัยหลักการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ให้เต็มที่ อาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาประเทศจะสำเร็จลุล่วงไปไ้หรือไม่ขึ้นอยู่กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นสำคัญ โดยจำเป็นต้องสร้างกำลังคนที่มีความรู้และทักษะตามความต้องการดังกล่าว ซึ่ง ขอมต้องอาศัยระบบการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพทุกระดับการศึกษา^๑

ในปัจจุบัน การศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เป็นที่สนใจและสนับสนุนมากขึ้นตามลำดับ เมื่อประชาชนได้รับการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาจำนวนมากก็จะสามารถนำความรู้ ความสามารถ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์อันจะเป็นผลต่อการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี นอกจากมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยของรัฐซึ่งเป็นสถาบันที่ดำเนินงานและรับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีให้ แก่ประเทศโดยตรงแล้ว สถาบันการศึกษาที่ดำเนินงานโดยเอกชน และเรียกว่า วิทยาลัย- เอกชน ได้เริ่มมีบทบาทในการศึกษาระดับอุดมศึกษามากขึ้น โดยได้รับการยกฐานะให้การศึกษา ถึงระดับปริญญาตรี ตามที่ปรากฏในกฎหมายวิทยาลัยเอกชน ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒^๒

^๑สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจ แห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙, (นครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี: โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ นายกรัฐมนตรี, ๒๕๑๕), หน้า ๔๔๕.

^๒"บันทึกการประชุมวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๖ วันพฤหัสบดีที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒," ราชกิจจานุเบกษา, ๘๖ (๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒), ๔๕๐.

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ความคิดเรื่องการจัดให้มีวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยได้เริ่มขึ้น และกำหนดเป็นนโยบายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้งในฉบับแรก (พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๐๙) และฉบับที่สอง (พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔) ว่ารัฐบาลจะส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนได้ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อ ๓ ระบุให้เอกชนช่วยรัฐจัดการศึกษาได้ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา^๑ เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่า การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีมาตรฐานนั้นจะต้องอาศัยการลงทุนอย่างมหาศาลทั้งในด้านกำลังเงินและกำลังคน นอกจากนี้ความต้องการให้รัฐขยายการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระยะหลังนี้ได้มีเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ซึ่งเห็นได้จากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมากกว่าที่สถาบันต่าง ๆ จะรับไว้ได้หลายเท่าตัว ซึ่งได้แสดงสถิติไว้ดังนี้

ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๔ จำนวนผู้เข้าสมัครสอบ ๑๙,๒๔๖ คน สถาบันรับไว้เพียง ๖,๔๕๔ คน^๒

ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๙ จำนวนผู้เข้าสมัครสอบ ๒๒,๐๙๔ คน สถาบันรับไว้เพียง ๖,๙๙๔ คน^๓

^๑สภาการศึกษาแห่งชาติ, สภาการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๑๒ (พระนคร, ๒๕๑๒), หน้า ๒๒.

^๒สภาการศึกษาแห่งชาติ, รายงานผลการวิจัยการสอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๙ (พระนคร, ๒๕๐๔), หน้า ๒.

^๓สภาการศึกษาแห่งชาติ, รายงานผลการวิจัยการสอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๐๙ - ๒๕๑๐ (พระนคร, ๒๕๐๙), หน้า ๑.

ในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๐๘ คณะกรรมการ
มีมติเห็นสมควร เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา กำหนดนโยบายให้เอกชนเข้าช่วยรัฐจัดการศึกษา
ระดับนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุม เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘ และได้ลงมติให้
สภาการศึกษาแห่งชาติดำเนินการแก้ไข วางระเบียบ และข้อบังคับ รวมทั้งปรับปรุงพระราช-
บัญญัติที่เกี่ยวข้องและให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการในการควบคุมวิทยาลัยเอกชน^๑

สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติร่วมกับกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้
ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวตามมติ ดังนี้

๑. สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติจะดำเนินการแก้ไขแผนการศึกษา ฉบับ
พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยเสนอแผนการศึกษาฉบับใหม่ รวมทั้งแก้ไขข้อความอื่น ๆ ในแผนการศึกษา
แห่งชาติให้สอดคล้องกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น

๒. สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติจะดำเนินการร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัย
เอกชนชั้นใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ที่มีอยู่ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็น
พระราชบัญญัติควบคุมวิทยาลัยเอกชน เพราะการจัดการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษา กับ
การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมากในระดับของวิชาการและในแนวการ
บริหาร จึงสมควรต้องมีพระราชบัญญัติใหม่ เพื่อควบคุมและส่งเสริมให้วิทยาลัยเอกชนได้ดำเนินการ
อย่างมีมาตรฐานของระดับอุดมศึกษา เพื่อให้วิทยาลัยเอกชนจะได้ดำเนินงานอย่างมั่นคงและ
ก้าวหน้า จนอาจกลายเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนต่อไปในอนาคตได้ในที่สุด และหลักการสำคัญ ๆ
ที่คณะกรรมการบริหาร สภาการศึกษาแห่งชาติได้พิจารณาว่าจำเป็นต้องปรากฏในพระราชบัญญัติ
วิทยาลัยเอกชน นอกเหนือไปจากข้อบังคับในการดำเนินงานสถานศึกษาทั่ว ๆ ไปซึ่งประกอบ
ด้วยรายละเอียด ดังนี้

^๑สภาการศึกษาแห่งชาติ, สภาการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๑๒ (พระนคร, ๒๕๑๒), หน้า ๒๒.

๒.๑ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนจะต้องชัดเจน มีลักษณะสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และเพื่อช่วยจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยไม่มุ่งหวังผลประโยชน์จากนักศึกษาทำนองการค้า เงินทุนและรายได้ของวิทยาลัยจะต้องได้รับการจัดสรรตามสัดส่วนที่เหมาะสมในการรักษาและปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาตามเกณฑ์สภาการศึกษาแห่งชาติได้วางไว้ ตลอดจนโครงการที่วิทยาลัยวางไว้ด้วย

๒.๒ ฐานะของวิทยาลัยเอกชน จะต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยจะตั้งเป็นมูลนิธิ หรือบริษัทจำกัดก็ได้

๒.๓ ลักษณะของวิทยาลัยเอกชน มีลักษณะต่อไปนี้

- ก. รับนักศึกษาซึ่งมีวุฒิชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือเทียบเท่าเป็นอย่างต่ำ
- ข. ในระยะเริ่มแรกให้จัดหลักสูตรไม่ต่ำกว่าสองปี และไม่สูงกว่าสามปีแรกของหลักสูตรในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ

๒.๔ การบริหารวิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยจัดการบริหารโดยมีคณะกรรมการวิทยาลัยทำนองเดียวกับสภาวิทยาลัย (Board of Trustees) ของต่างประเทศเป็นหลัก คณะกรรมการวิทยาลัยประกอบด้วยบุคคลวุฒิต่างวิชาการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทางธุรกิจ อย่างน้อย ๕ คน ในจำนวนนี้จะต้องมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ๑ คน คณะกรรมการนี้มีหน้าที่เป็นผู้อำนวยการและควบคุมให้ผู้บริหารวิทยาลัยบริหารงานตามกฎหมายและนโยบายที่วางไว้

๒.๕ การรับความช่วยเหลือหรือการเข้าเป็นเครือสถาบันอื่น ๆ หรือองค์การใด ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศของวิทยาลัยเอกชน ควรจะต้องมีการกำหนดมาตรการอย่างเคร่งครัด โดยระบุไว้ในกฎหมายในกรณีที่วิทยาลัยเอกชนจะได้รับความช่วยเหลือจากสถาบันหรือองค์การใด ๆ ก็ตาม ควรจะได้รับการพิจารณาโดยรอบคอบจากรัฐบาลก่อน

๒.๖ การควบคุมวิทยาลัยเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้อนุมัติการจัดตั้งและควบคุมการดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนให้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน ส่วนสภาการศึกษา (Accrediting Board) จะทำหน้าที่พิจารณาหลักสูตรและมาตรฐานทางวิชาการของวิทยาลัยเอกชน

คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบและอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปตามที่สภาการศึกษาแห่งชาติ เสนอ และสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติได้นำหลักการดังกล่าวมาดำเนินการร่างพระราชบัญญัติ วิทยาลัยเอกชน พระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒

วิทยาลัยเอกชนที่ได้รับการอนุญาตให้จัดตั้งจากกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติ วิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ คือ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยการพาณิชย์ (วิทยาลัยการค้า) วิทยาลัยไทยสุริยะ (วิทยาลัยศรีปทุม) วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และวิทยาลัยพัฒนา ทั้ง ๖ วิทยาลัย รับนักศึกษาได้ ๒,๕๐๐ คน เปิดสอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ บัญชี นิติศาสตร์ และสาขาวิชาช่างบางสาขา ในระยะแรกได้รับอนุญาตให้จัดหลักสูตรการศึกษาไม่เกิน ๓ ปี ของหลักสูตรการศึกษาปริญญาตรี และมีการประเมินผลงานและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิทยาลัยแต่ละแห่ง ถ้าปรากฏว่าวิทยาลัยใดสามารถจัดการศึกษาได้โดยมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐาน วิทยาลัยนั้น ๆ จะได้รับอนุญาตให้ดำเนินการศึกษาในระดับอนุปริญญาและปริญญาได้

ในเดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๒ คณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติได้เสนอหลักเกณฑ์เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีข้างต้น ๒ ประการ คือ

๑. กำหนดวิธีการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งสรุปสาระสำคัญที่จะให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาแก่วิทยาลัยเอกชน คือ

วิทยาลัยเอกชนต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของวิทยาลัยว่าด้วยหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ๔ ปี ชั้นปริญญาแต่ละสาขาวิชา โครงการจัดการศึกษา อุปกรณ์การศึกษา ห้องสมุดโดยสมบูรณ์ และการสอบเพื่อรับปริญญาชั้นนี้ให้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก ๓ นาย ในแต่ละหมวดวิชา หรือสาขาที่มีการสอนในวิทยาลัยทำหน้าที่ตรวจสอบและให้คำรับรองการสอบไล่วิชาในชั้นปีที่ ๓ และปีที่ ๔ วิทยาลัยเอกชนจึงจะให้ปริญญาได้ คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกนั้น วิทยาลัยเอกชนเป็นผู้เสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้สภาการศึกษาแห่งชาติพิจารณาแต่งตั้งไม่น้อยกว่า

สาขาวิชาละ ๓ คน

๒. กำหนดมาตรการที่จะให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเอกชนไป
ก่อนแล้วได้มีโอกาสรับปริญญาด้วย โดยวางหลักเกณฑ์การรับโอนผู้รับการศึกษาจากสถาน
ศึกษาอื่น และผู้ที่เข้าศึกษาในขณะที่ฐานะเป็นโรงเรียนราษฎรก่อนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็น
วิทยาลัยเอกชนในระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๘ - ๒๕๑๒ ได้มีโอกาสโอนเข้ามาศึกษาต่อใน
วิทยาลัยเอกชนในวิชาที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติม เพื่อศึกษาให้ครบตามหลักสูตรปริญญาตรีและมี
โอกาสรับปริญญา การที่เปิดโอกาสให้เฉพาะนักศึกษาเมื่อครั้งยังเป็นโรงเรียนราษฎรในระหว่าง
ปีการศึกษา ๒๕๐๘ - ๒๕๑๒ นั้น เพราะถือหลักการว่า ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นปีที่คณะรัฐมนตรี
มีมติให้เอกชนจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นปีที่พระราชบัญญัติวิทยาลัย
เอกชนออกใช้บังคับ

หลักเกณฑ์ทั้ง ๒ ประการที่คณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติ เสนอ
สภาบริหารคณะปฏิวัติได้มีมติให้ความเห็นชอบตามที่เสนอ

งานวิทยาลัยเอกชนได้ออมาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวง
ศึกษาธิการโดยประกาศคณะปฏิวัติ (เกี่ยวกับการปรับปรุงส่วนราชการ) ฉบับที่ ๒๑๖ และฉบับที่
๒๑๗ เมื่อเดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ต่อมาได้มีการเคลื่อนไหวในวิทยาลัยเอกชนเพื่อขอไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
กระทรวงศึกษาธิการจึงได้นำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา และคณะรัฐมนตรีได้มีมติ
รับหลักการที่จะให้วิทยาลัยเอกชนโอนไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐตามพระราชบัญญัติโอน
กิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. ๒๕๑๗
ซึ่งได้ประกาศเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗ ดังนี้

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงศึกษาธิการและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกระทรวงศึกษา-
ธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวิทยาลัย-

เอกชนไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี

พระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชนของประเทศไทย

สภาการศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ขอความสำคัญในพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนประกอบด้วย

๑. การจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน ผู้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนจะต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน และในการจัดตั้งวิทยาลัยจะต้องมีข้อกำหนดที่วิทยาลัยเอกชนจะต้องปฏิบัติตาม

๒. คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน ให้มีคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนคณะหนึ่ง ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการสองคน ผู้แทนสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และให้สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน

๓. ฐานะของวิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยเอกชนที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล มีอำนาจให้ประกาศนียบัตรในสาขาที่มีการศึกษาในวิทยาลัยเอกชนแก่นักศึกษาซึ่งสำเร็จตามหลักสูตร วิทยาลัยเอกชนจะให้อนุปริญญาประกาศนียบัตรชั้นสูงหรือปริญญาในสาขาวิชาที่มีการศึกษาในวิทยาลัยเอกชนได้ เมื่อได้ใบรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

"พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. ๒๕๑๗," ราชกิจจานุเบกษา, ๕๑ (๒๔ มิถุนายน ๒๕๑๗), ๓๓.

๔. การบริหารวิทยาลัยเอกชน ให้วิทยาลัยเอกชนมีคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน คณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ซึ่งได้รับอนุญาตแต่งตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี มีจำนวน ไม่น้อยกว่าสี่คน แต่ไม่เกินแปดคน และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการหนึ่งคนเป็นกรรมการ ให้ วิทยาลัยเอกชนมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง มีหน้าที่ดำเนินกิจการของวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัติ นี้ และตามระเบียบหรือมติที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนกำหนดหรือมอบหมาย และ รับผิดชอบต่อคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนในการดำเนินกิจการนั้น

๕. ผู้สอน ผู้สอนในวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วย

๕.๑ ผู้สอนพิเศษ ได้แก่ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัย และผู้ซึ่งคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนเชิญมาสอน

๕.๒ ผู้สอนประจำ จะต้องเป็นผู้มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และไม่มีลักษณะต้องห้าม

๖. ครูวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ วิทยาลัยเอกชนจักให้มีครูวิทยฐานะและเข้ม วิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ใดประกาศนียบัตร อนุปริญญา ประกาศนียบัตร ชั้นสูงและปริญญาตามที่ระบุในข้อกำหนดใด

๗. การบัญชี ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของวิทยาลัยเอกชนให้ถูก ต้องตามที่รัฐมนตรีกำหนด และเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงิน ของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี สำหรับผู้สอบบัญชีวิทยาลัยเอกชนนั้น มีอำนาจตรวจสอบสมุด บัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของวิทยาลัยเอกชน และให้รายงานผลของการตรวจสอบ ต่อคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน

การควบคุมวิทยาลัยเอกชนและการเพิกถอนใบอนุญาต

สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสภาการศึกษา แห่งชาติ อาจเพิกถอนใบรับรองมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน เมื่อใดเห็นว่าการศึกษา ของวิทยาลัยเอกชนเสื่อมลงกว่ามาตรฐานการศึกษาที่ได้รับการรับรองไว้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษา

มาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ และจะทำให้ ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเอกชนมีความรู้ ความสามารถ ในการประกอบ กิจการงานอย่างเต็มที่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อความเจริญ ความมั่นคง และความปลอดภัย ของรัฐตลอดไป

มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน

การกำหนดมาตรฐานหรือการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน เป็นอำนาจและความรับผิดชอบของ สภาการศึกษา ตามพระราชบัญญัติสภาการศึกษา ๒๕๑๒ มาตรา ๑๐ (๘) พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้สภาการศึกษาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบทั้งหลักสูตร การศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งของรัฐและของเอกชน ต่อมาได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ให้โอนอำนาจและความรับผิดชอบการพิจารณาหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีของรัฐเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ดังนั้นสภาการศึกษาจึงยังคงรับผิดชอบ การพิจารณาหลักสูตรของวิทยาลัยเอกชนต่อไป โดยที่ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐได้กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๑๗ ขึ้น มาตรฐานดังกล่าวนี้ใช้เป็นหลัก ในการพิจารณารับรองหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐ และคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ซึ่งแต่งตั้งโดยสภาการศึกษาได้นำมาใช้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับการ พิจารณารับรองหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาของวิทยาลัยเอกชน เมื่อหลักสูตรการศึกษา ของวิทยาลัยเอกชนได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรแล้ว ทางคณะกรรมการฯ ก็เสนอผลการพิจารณาให้สภาการศึกษาเพื่อทำการรับรองหลักสูตรนั้น ๆ

หลักเกณฑ์มาตรฐานว่าด้วยหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๑๗ กำหนดไว้ดังนี้

- ๑. หลักเกณฑ์มาตรฐานว่าด้วยหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้ใช้สำหรับปริญญาตรีทุกสาขาวิชาที่มีระยะเวลาการศึกษา ๔ ภาคการศึกษา ตามระบบทวิภาค หรือที่มีระยะเวลาการศึกษาเทียบเท่า

๒. หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ตามระบบทวิภาค ให้มีจำนวนอย่างน้อย ๑๒๐ หน่วยกิต และอย่างมากไม่เกิน ๑๕๐ หน่วยกิต

๓. เนื้อหาหลักสูตร ให้มีสัดส่วนของวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาเฉพาะด้านและวิชาเลือกที่เหมาะสม ซึ่งประกอบด้วยหลักเกณฑ์เช่นต่อไปนี้

๓.๑ วิชาพื้นฐานทั่วไป ให้มีจำนวนหน่วยกิตอย่างน้อย ๓๐ หน่วยกิต และให้ประกอบด้วยหมวดวิชาดังต่อไปนี้

๑. สังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๒. มนุษยศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๓. ภาษา ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๔. วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

(ต้องเรียนทั้งสองหมวดวิชา) ถ้าเรียนวิชาเอกหรือวิชาโทในหมวดวิชาใดที่กล่าวมาก็ให้นำวิชาพื้นฐานทั่วไปในหมวดเดียวกันได้

๓.๒ วิชาเฉพาะด้าน ประกอบด้วยวิชาเอกและวิชาแกน รวมทั้งวิชาชีพ ให้มีจำนวนหน่วยกิตอย่างน้อย ๔๔ หน่วยกิต

๓.๓ วิชาเลือกและวิชาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตอย่างน้อย ๖ หน่วยกิต^๑

ปัจจุบันมีวิทยาลัยเอกชนสังกัดอยู่ในกองวิทยาลัยเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรวม ๑๐ แห่ง วิทยาลัยพัฒนาซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๓ นั้น ปรากฏว่าทางทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐได้พิจารณาถึงการบริหารและการดำเนินงานของวิทยาลัยมีขอบบพรองหลายประการ จึงได้ออกประกาศการควบคุมวิทยาลัยพัฒนา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๔^๒ อันเป็นผลให้ทางวิทยาลัยไม่มีสิทธิ์ที่จะรับนักศึกษาใหม่เข้าเรียนอีกต่อไป ต่อมาในวันที่ ๑๔ เมษายน

^๑"พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒" ราชกิจจานุเบกษา ๘๖ (๕ มีนาคม, ๒๕๑๒)

^๒"ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เรื่องการควบคุมวิทยาลัยพัฒนา" หนังสือทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๔.

ได้มีประกาศเรื่องการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ชื่อว่า วิทยาลัยแสงธรรม^๑ ดังนั้น
วิทยาลัยเอกชนที่ตั้งอยู่ในกองวิทยาลัยเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ มีดังนี้ คือ

๑. วิทยาลัยการศา
๒. วิทยาลัยกรุงเทพ
๓. วิทยาลัยเกริก
๔. วิทยาลัยเทคนิคสยาม
๕. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
๖. วิทยาลัยพายัพ
๗. วิทยาลัยศรีปทุม
๘. วิทยาลัยแสงธรรม
๙. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
๑๐. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

วิทยาลัยการศา

วิทยาลัยการศา (เดิมใช้ชื่อว่า วิทยาลัยการพาณิชย์ ของหอการค้าไทย) จัดตั้งขึ้น
เป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ ณ สำนักงานของหอการค้าไทย ซึ่งขณะนั้นตั้งอยู่ที่ตึกพาณิชย์ภัณฑ์
ถนนศรีอยุธยา สนามเสือป่า ในชั้นแรกวิทยาลัยการศาได้รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ ๖
มีหลักสูตรการศึกษา ๖ เดือน และ ๒ ปี มีผู้เข้าศึกษาประมาณ ๓๐๐ คน หลังจากที่เปิดสอนมา
ได้ ๑ ปี ก็เกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา วิทยาลัยการศาต้องปิดเพราะรัฐบาลต้องการใช้สถานที่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ "ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เรื่อง การจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน,"
ราชกิจจานุเบกษา, ๘๓ (๑ พฤษภาคม ๒๕๑๘), ๑.

นั้นเป็นสำนักงานประสานงานระหว่างไทยกับญี่ปุ่น

วิทยาลัยการค้าได้เปิดการสอนไปประมาณ ๒๒ ปี แต่คณะกรรมการของหอการค้าไทย
ทุกสมัยก็ได้พยายามที่จะสร้างวิทยาลัยการค้าขึ้นใหม่แทนวิทยาลัยที่ปิดไปแล้ว จนกระทั่ง พ.ศ.
๒๕๐๖ คณะกรรมการหอการค้าไทย ซึ่งมีนายบรรเจิด ชลวิจารณ์ เป็นประธาน และนายวิรัช
พิงสุนทร เป็นประธานอนุกรรมการ จึงได้เปิดวิทยาลัยการค้าขึ้นใหม่ ตั้งขึ้นภายในบริเวณของ
สมาคมหอการค้าไทย ณ. เลขที่ ๑๕๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพมหานคร และได้รับการรับรอง
จากรัฐบาลให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชน ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒
เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๓ ทำการสอนหลักสูตรอนุปริญญาและปริญญาตรี ในสาขาวิชา
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาบัญชี และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งคณะกรรมการบริหารคณะ-
กรรมการการศึกษาแห่งชาติได้มีมติให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาดังกล่าว
ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๑๖ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๑๖

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย

วิทยาลัยการค้าได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่นักศึกษา
๖ ประการ คือ

๑. เพื่อประสิทธิ์ประสาทวิชาการบริหารธุรกิจระดับสากล (Modern Manage-
ment) เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในลักษณะทั่วไปของธุรกิจและการค้า และติดตาม
แนวความคิดที่ก้าวหน้าในวงการค้า เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมแก่การที่จะนำมาปฏิบัติ
๒. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจวิชาการเบื้องต้นแขนงศิลปศาสตร์
อันเป็นอุปกรณ์แก่การประกอบธุรกิจในวงการค้า เพื่อให้มีความรู้และใฝ่หัง เกิดประสิทธิภาพและ
ผลงานสมความปรารถนา

^๑วิทยาลัยการค้า, "ประวัติย่อและความเป็นมา," บัณฑิตการการค้า ๒๕๑๖.

^๒วิทยาลัยการค้า, ระเบียบการประจำปีการศึกษา ๒๕๑๔, หน้า ๑.

๓. เพื่อให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาอยู่ในสภาพพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

๔. เพื่อให้ศึกษามีความเข้าใจในความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ ในฐานะที่เป็นพลเมืองดีและเป็นนักธุรกิจที่เฟื่องฟูพร้อมด้วยคุณธรรม มีใฝ่มุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่พึง

๕. เพื่อฝึกฝนอบรมให้นักศึกษารู้จักใช้ความคิดในการแก้ปัญหาทางธุรกิจและมีความสามารถที่จะนำวิชาการต่าง ๆ ในทางวิชาการทำการวิเคราะห์ปัญหาทางธุรกิจ

๖. เพื่อส่งเสริมนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งพัฒนาการค้าและอุตสาหกรรมตามแนวการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ด้วยการสร้างกำลังคน (Human Resources) ที่มีความสามารถระดับนักบริหาร (Supervisory Level)^๑

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยดำเนินงานภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๑๘ ได้มีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานและการแบ่งสายงาน โดยจัดให้มีการดำเนินงานเป็น ๓ ฝ่าย คือ

๑. ฝ่ายวิชาการ
๒. ฝ่ายบริหาร
๓. ฝ่ายกิจการนักศึกษา

๑. ฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้

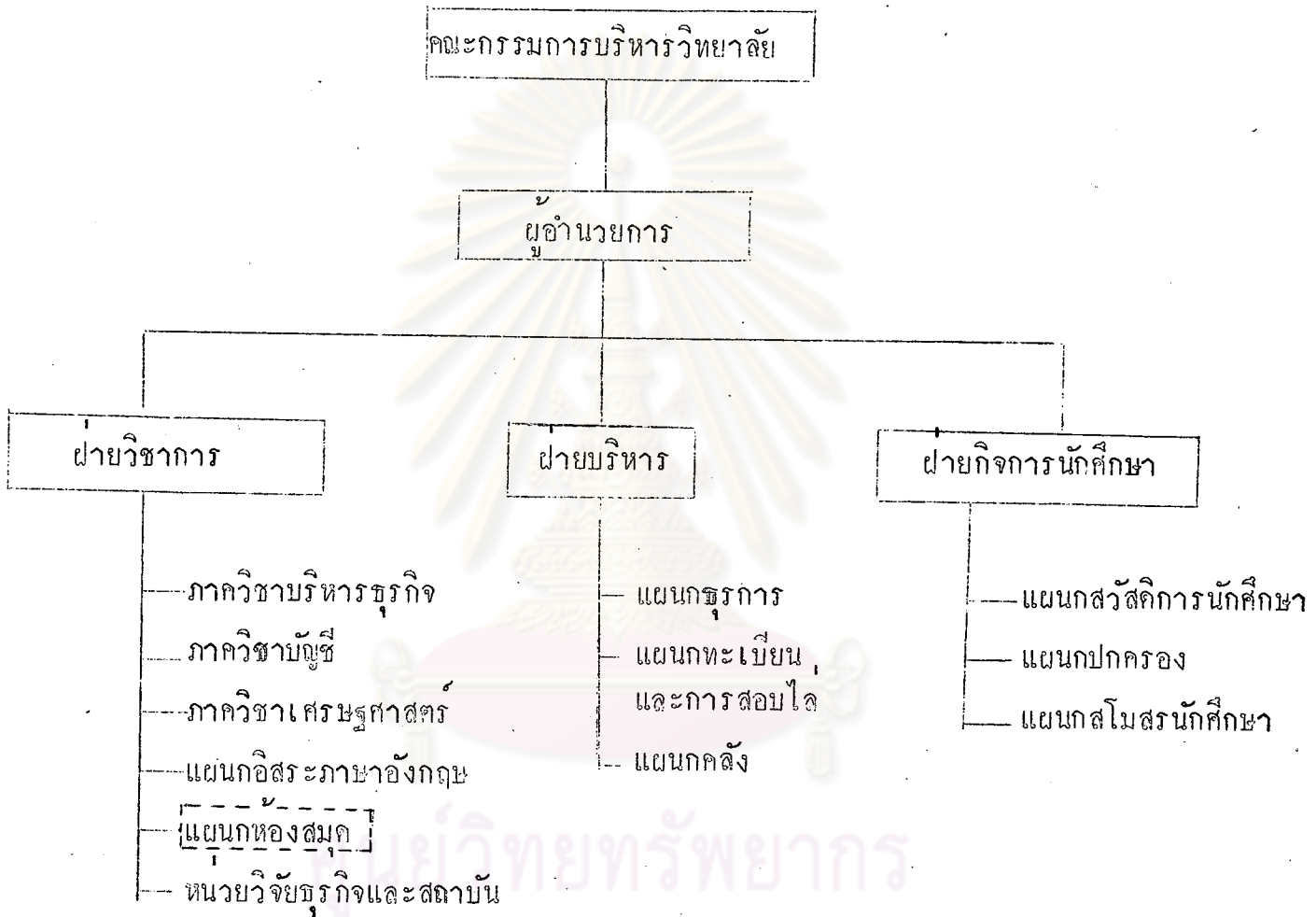
- ๑.๑ ภาควิชาบริหารธุรกิจ
- ๑.๒ ภาควิชาบัญชี
- ๑.๓ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์

^๑เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒.

- ๑.๔ แผนกอิสระภาษาอังกฤษ
 - ๑.๕ แผนกทองสมุค
 - ๑.๖ หน่วยวิจัยธุรกิจและสถาบัน
 ๒. ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วยแผนกต่าง ๆ คือ
 - ๒.๑ แผนกธุรการ
 - ๒.๒ แผนกทะเบียนและการสอบไล่
 - ๒.๓ แผนกคลัง
 ๓. ฝ่ายกิจการนักศึกษา ประกอบด้วยแผนกต่าง ๆ คือ
 - ๓.๑ แผนกสวัสดิการนักศึกษา
 - ๓.๒ แผนกปกครอง
 - ๓.๓ แผนกสโมสรนักศึกษา
- ที่ตั้ง ถนนรูปเปอร์ไฮเวย์ (หลังวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร) ดินแดง กรุงเทพฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิแสดงการบริหารงานของวิทยาลัยการคำ

วิทยาลัยการคำ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยาลัยกรุงเทพ

วิทยาลัยกรุงเทพได้จัดตั้งขึ้นโดย ร.ต.อ. สุรัตน์ โอสถานุเคราะห์ ทำการสอนเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยใช้ชื่อว่า "วิทยาลัยไทยเทคนิค" (Thai Polytechnic) ต่อมาในปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๘ สถาปนาวิทยาลัยกรุงเทพ (Board of Trustees) ได้มีมติให้เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเป็น "วิทยาลัยกรุงเทพ" (Bangkok College) และได้รับการรับรองจากรัฐบาลให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๓ ให้ดำเนินการสอนระดับปริญญาตรี แผนกบัญชี แผนกบริหารธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยสาขาการบริหารงานบุคคล สาขาการตลาด สาขาการเงิน และแผนกสื่อสารมวลชน

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย

๑. เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพชั้นสูง เพื่อฝึกอบรมเยาวชนให้เตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพภายนอกได้อย่างภาคภูมิใจ เต็มขั้นตนเอง และสามารถที่จะปรับตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้
๒. เป็นสถาบันการศึกษาของเยาวชนและมวลมนุษยย์ในด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อให้เกิดความรอบรู้ กว้างขวาง ในวิทยาการต่าง ๆ ทั้งหลายที่ค้นพบใหม่ ๆ ในภายหน้า
๓. เป็นสถาบันการค้นคว้าและวิจัยด้านวิทยาการ เพื่อประกอบประโยชน์แก่ประเทศชาติและมวลมนุษย
๔. เป็นสถาบันที่จะปลูกฝังและถ่ายทอดวัฒนธรรมและความเจริญแก่เยาวชนและมวลมนุษยย์ให้รู้จักยกย่องคุณค่าของวัฒนธรรมในสังคม

วิทยาลัยกรุงเทพ, ระเบียบการ ๒๕๑๘-๑๙, หน้า ๘-๙.

๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๙.

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินงานภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย และมีคณะกรรมการที่ปรึกษาเป็นฝ่ายให้ความเห็นชอบ มีรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและฝ่ายการเงินและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการช่วยในการดำเนินงาน รองผู้อำนวยการแต่ละฝ่ายควบคุมแผนงานหรือฝ่ายงานต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

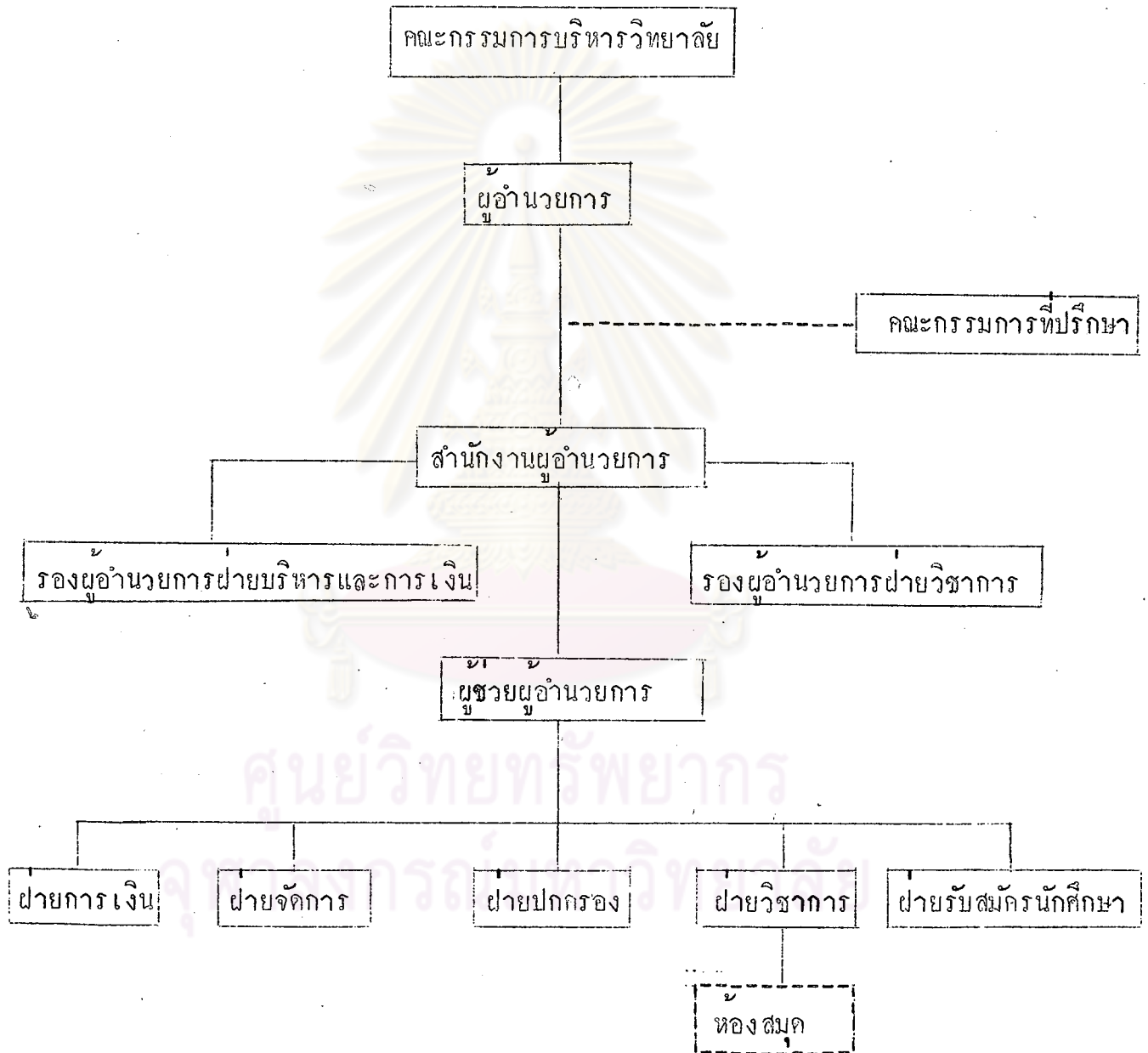
ที่ตั้ง เลขที่ ๔๐/๔ ถนนพระราม ๔ พระโขนง กรุงเทพฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, แนะนำให้รู้จักวิทยาลัยเอกชน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๑๗, หน้า ๑.

แผนภูมิการแบ่งสายงานของวิทยาลัยกรุงเทพ

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒.

วิทยาลัยเกริก

วิทยาลัยเกริกได้จัดตั้งขึ้นโดย คร. เกริก มังคละพจนันท์ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๘
 ระยะแรกของการจัดตั้งได้ชื่อว่า "โรงเรียนภาษาและวิชาชีพ" รับผิดชอบสำเร็จการศึกษา ม.ศ. ๕
 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา หลักสูตร ๓ ปี ต่อมาในปีการศึกษา ๒๕๑๓ วิทยาลัย
 ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชนตามพระราช-
 บัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ และได้มีการปรับปรุง
 หลักสูตรใหม่เป็นหลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา ๒๕๑๖ วิทยาลัยเกริกได้รับอนุมัติจากคณะ
 กรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติให้เปิดสอนตามหลักสูตรปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจและ
 คณะเศรษฐศาสตร์^๑ และคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ลงมติรับรองมาตรฐานการศึกษา
 ทั้งสองคณะของวิทยาลัยเกริกเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๑๖

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย

๑. เพื่อผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษาในสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทั้งในด้าน
 เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม
๒. เพื่อฝึกอบรมเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้จักเลือก
 ค่านิยมที่เหมาะสม สามารถดำรงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ
๓. เพื่ออบรมเยาวชนให้เติบโตขึ้นเป็น "คนดี" มีคุณสมบัติสามารถบังคับใจ
 ตนเอง เคารพตนเอง รู้จักปรับปรุงตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองตลอดจนให้เป็นผู้
 กล้าหาญ มีสติจะและไม่เห็นแก่ตัว^๒

ศูนย์จรรยาบรรณ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑วิทยาลัยเกริก, "เรื่องการจัดตั้งวิทยาลัยเกริก," แฟ้มการบริหารงานวิทยาลัยเกริก,
 หน้า ๑.

^๒ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, แนะนำให้รู้จักวิทยาลัยเอกชนและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ
วิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๑๕ (ฉบับแก้ไขใหม่), หน้า ๑๑.

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

การบริหารวิทยาลัยขึ้นอยู่กับ "คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเกริก" ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ทางสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน ๘ ท่าน คือ ประธานกรรมการ ๑ ท่าน กรรมการ ๖ ท่าน ที่ปรึกษา ๒ ท่าน คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยมีอำนาจสูงสุดในการวางนโยบายการบริหารวิทยาลัย และอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี จึงจะมีการขอแต่งตั้งใหม่ การขอแต่งตั้งคณะกรรมการ กระทำโดยผู้อำนวยการวิทยาลัย

อำนาจการบริหารอันตั้งรองลงมาจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย คือ ผู้อำนวยการ ซึ่งมีหน้าที่บริหารงานของวิทยาลัยให้เป็นตามข้อกำหนดและตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน ตลอดจนวางนโยบายด้านการบริหารจาก "คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเกริก" มาปฏิบัติโดยมีรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เป็นผู้ช่วยดำเนินงาน รองผู้อำนวยการแต่ละฝ่ายได้แบ่งงานออกเป็นแผนกเพื่อความสะดวกในการบริหาร ดังนี้

๑. รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร รับผิดชอบงานแผนกต่าง ๆ คือ

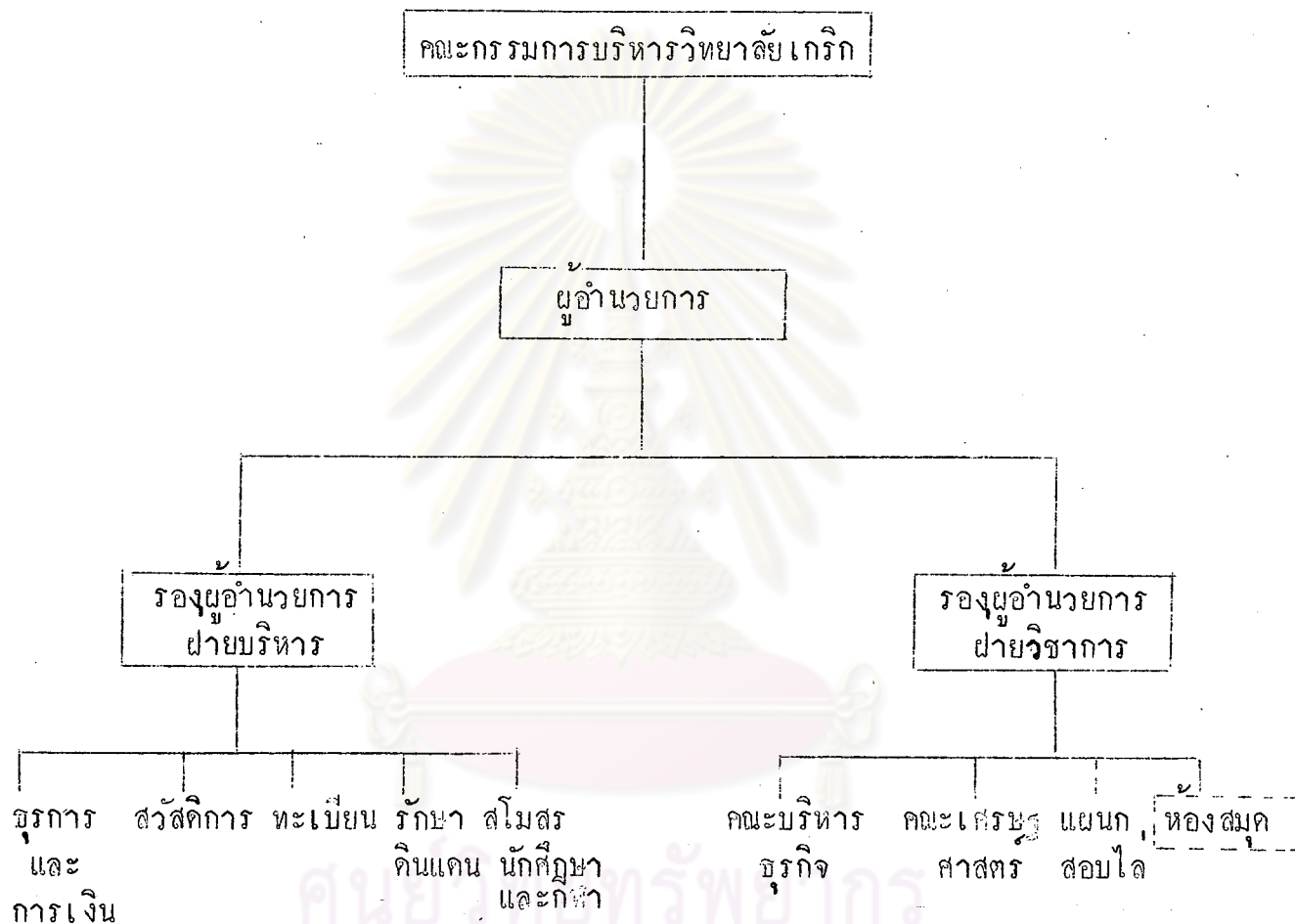
- ชุกรการและการเงิน
- สวัสดิการ
- ทะเบียน
- รักษาดินแดน
- สโมสรนักศึกษาและกีฬา

๒. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รับผิดชอบงานแผนกต่าง ๆ คือ

- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะเศรษฐศาสตร์
- แผนกสอบไล่
- ห้องสมุด

ที่ตั้ง เลขที่ ๖๕ หมู่ที่ ๕ ถนนสุขุมวิท ต. บางควน อ.เมือง สมุทรปราการ

แผนภูมิการแบ่งสายงานของวิทยาลัยเกริก^๑

^๑ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

วิทยาลัยเทคนิคสยาม

วิทยาลัยเทคนิคสยามได้จัดตั้งขึ้น โดยนายณรงค์ มงคลวนิช โดยพิจารณาเห็นว่าควรที่จะให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนช่างกลต่าง ๆ ได้มีโอกาส ศึกษาต่อถึงระดับปริญญาตรี จึงได้รวมงานกับนักธุรกิจหลายท่านดำเนินการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคสยามขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๖^๑ จัดการศึกษาในระดับประโยควิชาชีพชั้นสูง หรือระดับอนุปริญญาสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ บัญชี เลขานุการและการตลาด และจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี และอนุปริญญาสาขาวิชาบัญชี การบริหาร การเงิน การธนาคาร และการตลาด

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย

๑. เพื่อส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานทางด้านวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น สาขาวิชาช่างกล สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและอาชีพของพลเมือง อันสืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีการช่างสมัยใหม่

๒. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นพลเมืองดี มีคุณค่าในอนาคตด้วยการให้ความรู้อบรมคุณธรรม ศิลปกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยจัดให้ศึกษาวิชาศิลปศาสตร์ วิชาสัมพันธ์อันเกี่ยวข้องกับวิชาสังคม เศรษฐกิจ ศิลปะ ปรังชญา

๓. เพื่อส่งเสริมทางด้านบุคลิกภาพและการสังคม โดยมุ่งส่งเสริมเกี่ยวกับบุคลิกภาพ การสังคมแนวความคิด ลักษณะการเป็นผู้นำ การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนและปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น การสร้างสรรค์แสดงความคิดริเริ่ม การวางแผน ความร่วมมือ ความสามัคคี การเสียสละ

^๑พวงมทาวิทยาคัยของรัฐ, แนะนำให้รู้จักวิทยาลัยเอกชนและขอมูลที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๑๔ (ฉบับแก้ไขใหม่), หน้า ๑๔.

การมีน้ำใจนักกีฬา การคิดตามประเมินผล และมนุษยสัมพันธ์^๑

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการดำเนินงานบริหารวิทยาลัยภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย โดยมีที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการและที่ปรึกษากิตติมศักดิ์คอยให้คำปรึกษาและคำแนะนำ การดำเนินงานแบ่งเป็น ๔ ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา และฝ่ายปกครอง

๑. ฝ่ายปกครอง ประกอบด้วยคณะวิชาและหน่วยงาน ดังนี้ คือ

๑.๑ คณะวิชาทางกล เปิดสอนสาขาวิชา

- ช่างยนต์
- ช่างไฟฟ้า
- ช่างอิเล็กทรอนิกส์

๑.๒ คณะวิชาบริหารธุรกิจ เปิดสอนสาขาวิชา

- บัญชี
- เลขานุการ
- การตลาด
- การบริหาร
- การเงินและการธนาคาร

๑.๓ คณะวิชาสามัญ ประกอบด้วยสาขาวิชา

- ภาษา
- สังคมศึกษาและปรัชญา
- คณิตศาสตร์
- วิทยาศาสตร์

^๑เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

๑.๔ คณะวิชาสัมพันธ์ ประกอบด้วยสาขาวิชา

- ศิลปสัมพันธ์
- ธุรกิจสัมพันธ์
- อุตสาหกรรมสัมพันธ์

๑.๕ สถาบันอื่น

๒. ฝ่ายธุรการ มีแผนกงานต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ แผนกทะเบียนประวัติ มีหน้าที่รับผิดชอบ

- การลงทะเบียนนักศึกษา
- เอกสารการลงทะเบียน
- หลักฐานเอกสาร
- เอกสารการพิมพ์

๒.๒ แผนกสารบรรณ มีหน้าที่รับผิดชอบ

- ร่าง-โต้ตอบ-รับส่ง
- เก็บ-ยืม-รวบรวมเอกสาร
- ทะเบียนผู้สอบ-เจ้าหน้าที่
- ประชาสัมพันธ์

๒.๓ แผนกการเงิน มีหน้าที่รับผิดชอบ

- การบัญชี
- จัดหา-จำหน่าย
- พัสดุครุภัณฑ์

๒.๔ แผนกอาคาร-สถานที่ มีหน้าที่รับผิดชอบ

- ความสะอาดเรียบร้อย
- ปรับปรุง ตกแต่ง ร่อมแซม
- การจัดห้องเรียน

๓. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ประกอบด้วยแผนกงาน ดังนี้

๓.๑ แผนกส่งเสริม มีหน้าที่รับผิดชอบ

- หลักสูตร
- ตารางสอน-ตารางสอบ
- อุปกรณ์การศึกษา
- โสตทัศนศึกษา
- คนควา-วิจัย
- ตำรา-คู่มือการเรียน
- ห้องสมุด
- บุคลากร

๓.๒ แผนกวัดผล มีหน้าที่รับผิดชอบ

- การสอบ-ขอสอบ
- หลักฐานการสอบ
- การประเมิน-ติดตามผล
- สถิติการศึกษา

๔. ฝ่ายปกครอง ประกอบด้วยแผนกงาน ดังนี้

๔.๑ ฝ่ายปกครอง มีหน้าที่รับผิดชอบ

- การปกครองนักศึกษา
- ระเบียบวินัย
- การพัฒนาของนักศึกษา
- องค์การนักศึกษา

๔.๒ กิจกรรม-บริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบ

- บริการสาธารณูปโภค
- วิชาการรักษาดินแดน

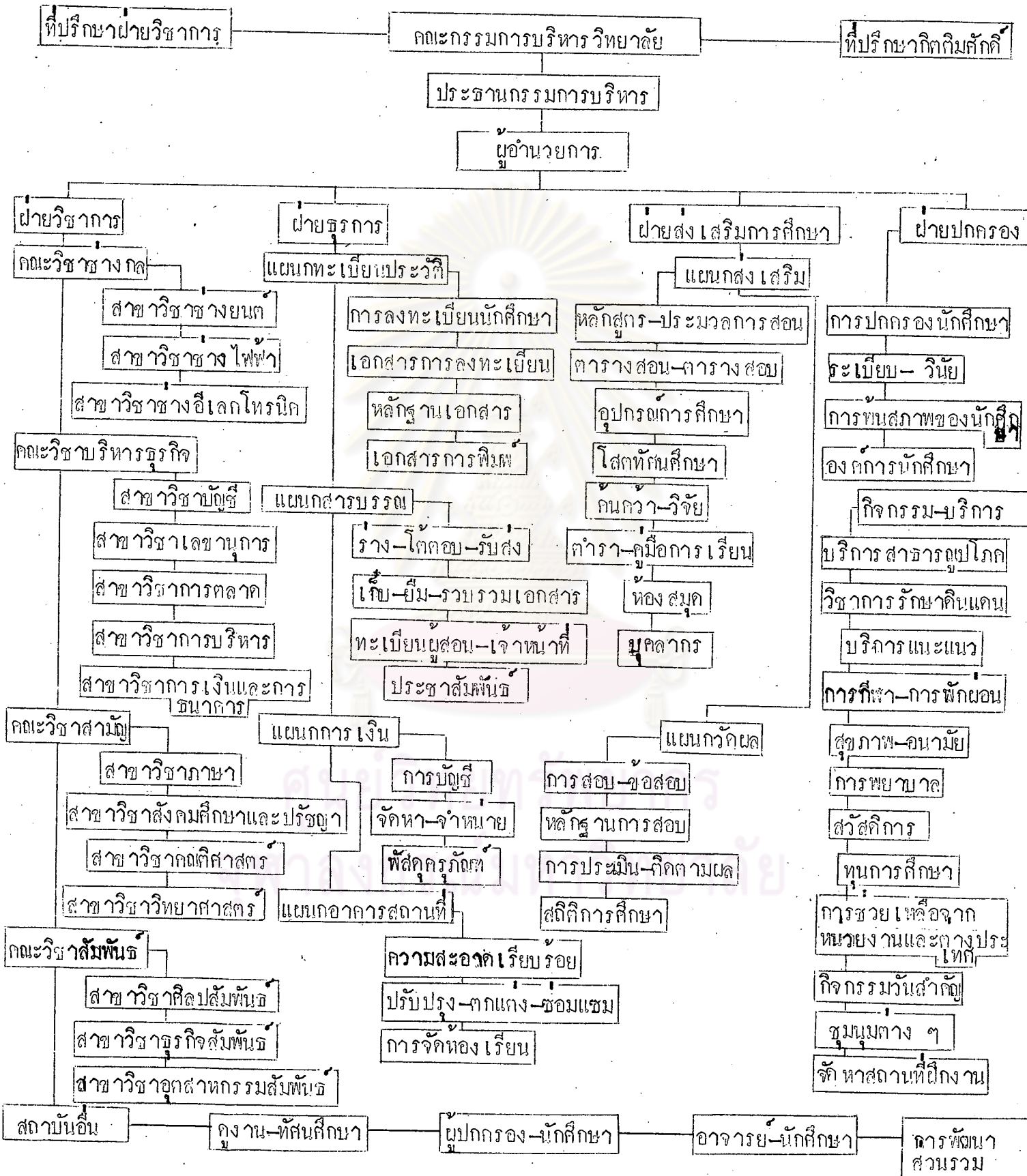
- บริการแนะแนว
- การกีฬา-การพักผ่อน
- สุขภาพ-อนามัย
- การพยาบาล
- สวัสดิการ
- ทนการศึกษา
- การช่วยเหลือจากหน่วยงานและต่างประเทศ
- กิจกรรมวันสำคัญ
- ชมนุมต่าง ๆ
- จัดหาสถานที่ทำงาน

๔.๓ การพัฒนาส่วนรวม

ที่ตั้ง เลขที่ ๒๓๕ ริมถนนเพชรเกษม เขตบางหว้า ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิการแบ่งสายงานวิทยาลัยเทคนิคสยาม^๑

^๑วิทยาลัยเทคนิคสยาม, คู่มืออาจารย์. (๒๕๑๘).

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

นายไสว สุทธิพิทักษ์ ได้จัดตั้งสถาบันการศึกษาขึ้นโดยได้เริ่มดำเนินการมาจนกระทั่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ ให้จัดตั้งเป็นโรงเรียนธุรกิจบัณฑิตย์ ทำการสอน ๒ ระดับ คือ ระดับอุดมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง หลักสูตร ๓ ปี เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ และได้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชน ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ เปิดสอนระดับอุดมศึกษาในคณะวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจและพาณิชย สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงินและการธนาคารหลักสูตร ๓ ปี หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงหลักสูตรต่อมาตามลำดับ เพื่อให้ทางวิทยาลัยได้รับอนุญาตจากสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ ให้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้มีมติให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี คณะวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาการบัญชี และคณะวิชาเศรษฐศาสตร์ตามลำดับ^๑ ในวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ ทางวิทยาลัยก็ได้รับการรับรองหลักสูตรปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์อีกคณะหนึ่ง^๒ ปัจจุบันวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ดำเนินการ สอนตามหลักสูตรปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วย คณะวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์และคณะนิติศาสตร์

วัตถุประสงค์

วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมนโยบายของรัฐบาลที่จะทำการพัฒนาการค้าและอุตสาหกรรมตามแนวการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ จึงมีความมุ่งหมายและ

^๑คู่มืออาจารย์และพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (ม.ป.ป.), หน้า ๑-๘

^๒"ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เรื่อง การแก้ไขข้อกำหนดวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์" หนังสือทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๑๘.

นโยบายในอันที่จะสร้างนักธุรกิจที่ดี โดยมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยสามารถประกอบธุรกิจหรือรับใช้วงการธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินงานภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย มีคณะกรรมการระเบียบวินัยและสวัสดิภาพนักศึกษา และคณะที่ปรึกษาทางวิชาการ ให้ความเห็นในการดำเนินงาน องค์การบริหารแบ่งเป็นหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

๑. สำนักผู้อำนวยการ
๒. สำนักบริหาร
๓. สำนักวิชาการ
๔. คณะวิชาต่าง ๆ

๑. สำนักผู้อำนวยการ มีเลขานุการสำนักทำหน้าที่ธุรการของสำนัก
๒. สำนักบริหาร แบ่งงานออกเป็น ๓ ส่วน แต่ละส่วนแบ่งออกเป็นแผนก

ต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ ส่วนธุรการ แบ่งงานออกเป็น ๓ แผนก คือ

๒.๑.๑ แผนกกกลาง

๒.๑.๒ แผนกบุคคลวิทยาการ

๒.๑.๓ แผนกประชาสัมพันธ์

๒.๒ ส่วนการเงิน แบ่งงานออกเป็น ๓ แผนก คือ

๒.๒.๑ แผนกการเงิน

๒.๒.๒ แผนกบัญชีและพัสดุ

๒.๒.๓ แผนกอุปกรณ์การศึกษา

๒.๓ ส่วนกิจการนักศึกษา แบ่งงานออกเป็น ๓ แผนก คือ

๒.๓.๑ แผนกทะเบียนและวัดผลการศึกษา

๒.๓.๒ แผนกระเบียบและกิจกรรมนักศึกษา

๒.๓.๓ แผนกการศึกษาวิชาทหาร

๓. สำนักวิชาการ จัดแบ่งงานออกเป็น ๔ แผนก คือ

๓.๑ แผนกวางแผนและวิจัยการศึกษา

๓.๒ แผนกสอบไล่

๓.๓ แผนกคำสอน

๓.๔ แผนกห้องสมุด

๔. คณะวิชาต่าง ๆ ๔ คณะ มีสำนักงานเลขานุการคณะ คณะวิชาละหนึ่ง

สำนักงาน

๔.๑ คณะวิชาบริหารธุรกิจ

๔.๒ คณะวิชาการบัญชี

๔.๓ คณะวิชาเศรษฐศาสตร์^๑

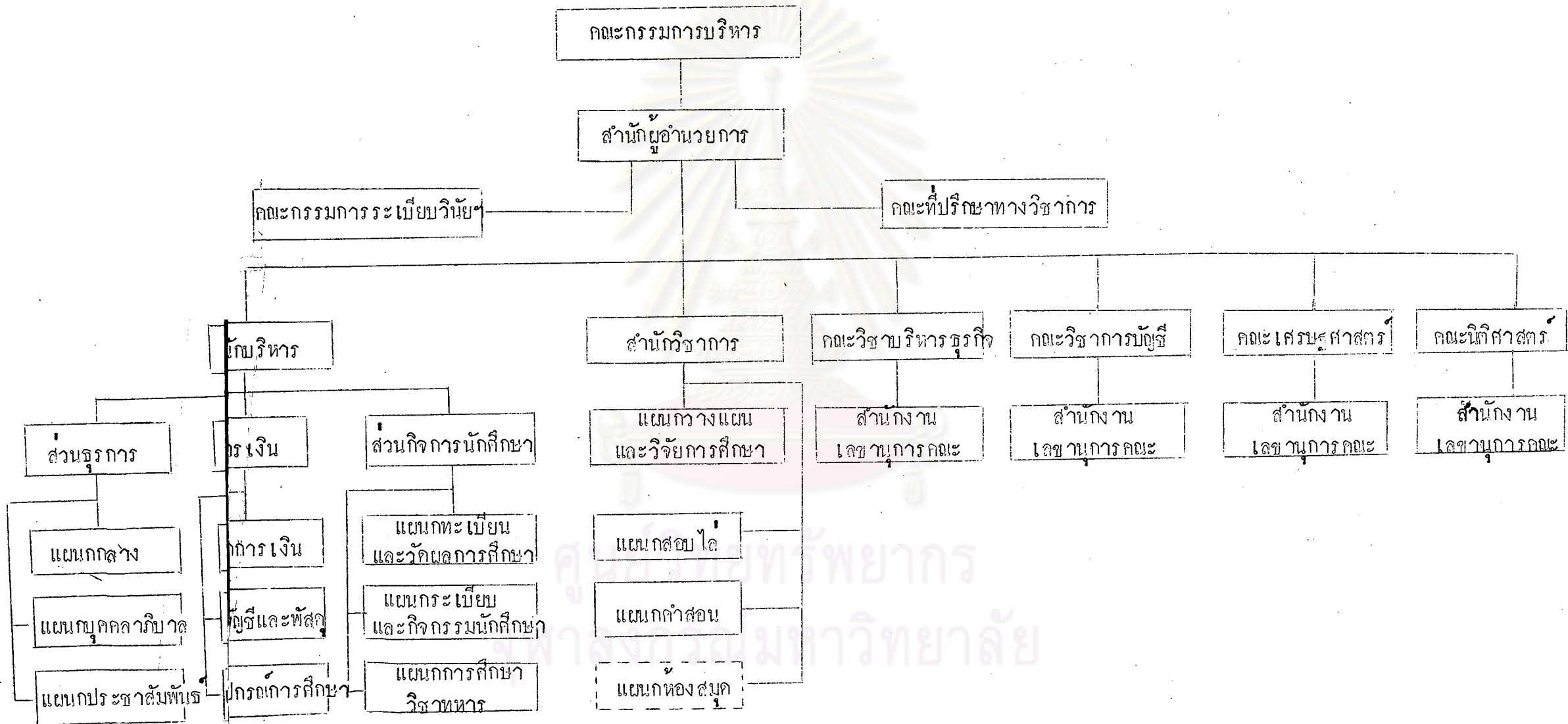
๔.๔ คณะวิชานิติศาสตร์^๒

ที่ตั้ง เลขที่ ๗๓ ถนนพระราม ๖ ตำบลสามเสนใน อำเภอพญาไท กรุงเทพฯ ๕

^๑วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๑๗ เรื่องการแบ่งหน่วยงานของวิทยาลัย-
 ธุรกิจบัณฑิตย์ (ฉบับออกดำเนินา)

^๒ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เรื่องการแก้ไขข้อกำหนดวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์"
 หนังสือทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๑๘.

แผนภูมิแสดง การบริหารงานของวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

วิทยาลัยพายัพ

หลังจากที่มีการประกาศพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ สภาคริสตจักรในประเทศไทยได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น จึงศึกษากฎฐานะของ ๒ สถาบัน คือ โรงเรียนพยาบาลอานามย์และแมคคอร์มิค และสถาบันพระคริสตธรรม ซึ่งเป็นสถานบันอุดมศึกษา ต่อมาในวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ ได้มีการจัดตั้ง "คณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนของสภาคริสตจักรในประเทศไทย" เพื่อทำหน้าที่เตรียมรายละเอียดและหลักสูตรตลอดจนระเบียบเกี่ยวกับวิทยาลัยทุกอย่าง ในระยะแรกคณะกรรมการได้พิจารณาเปิดการสอน ๒ แผนก คือ

๑. แผนกวิทยาศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาพยาบาล (แมคคอร์มิคเดิม)
๒. แผนกศิลปศาสตร์ เปิดสอนวิชาปรัชญาและศาสนา สาขาครุศิลป์ และสาขาวิชาบริหาร

วิทยาลัยพายัพได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ และทำการสอนเป็นครั้งแรกในวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๓ ปัจจุบันวิทยาลัยพายัพจัดสอนระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ในสาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาครุศิลป์ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญา และศาสนา คณะสังคมศาสตร์ในสาขาวิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา สาขาวิชาการบริหารงานบุคคลและคณะพยาบาลศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยสาขาวิชาพยาบาล หลักสูตรอนุปริญญาและอนามย์ หลักสูตรประกาศนียบัตรแมคคอร์มิคและหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย

๑. เพื่ออบรมและให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาในแขนงต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป

๒. เพื่อเป็นการฝึกและเตรียมชนชั้นผู้นำให้กับประเทศ
๓. เพื่อเป็นแหล่งเสริมสร้างค่านิยม จริยธรรมและทัศนคติอันดีงาม คือ สร้างและพัฒนาบุคคลให้พร้อมซึ่งวุฒิภาวะ
๔. เพื่อเป็นแหล่งคนควาและส่งเสริมวิชาการ
๕. เพื่อเป็นแหล่งบริการสังคม

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยดำเนินการภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการบริหาร จำนวน ๘ คน โดยสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอขอแต่งตั้ง และมีผู้แทนจาก ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยมีอำนาจสูงสุดในการบริหารวิทยาลัย และมีคณะกรรมการดำเนินงานเป็นผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ ซึ่งมีการแบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๓ ฝ่าย คือ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ และฝ่าย กิจกรรมนักศึกษา โดยมีหัวหน้าของแต่ละฝ่ายรับผิดชอบงานในฝ่ายของตน ดังนี้

๑. ฝ่ายธุรการ ประกอบด้วย

- ฝ่ายการเงินและบัญชี
- ฝ่ายอาคารสถานที่
- ฝ่ายสารบรรณและทะเบียน

๒. ฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วย

- แผนกวิทยาศาสตร์
- แผนกศิลปศาสตร์
- แผนกบรรณารักษ์

๓. ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ประกอบด้วย

- ฝ่ายแนะแนวและให้คำปรึกษา
- ฝ่ายปกครองนักศึกษา
- ฝ่ายหอพัก
- ฝ่ายทุนการศึกษาและสวัสดิการนักศึกษา^๑

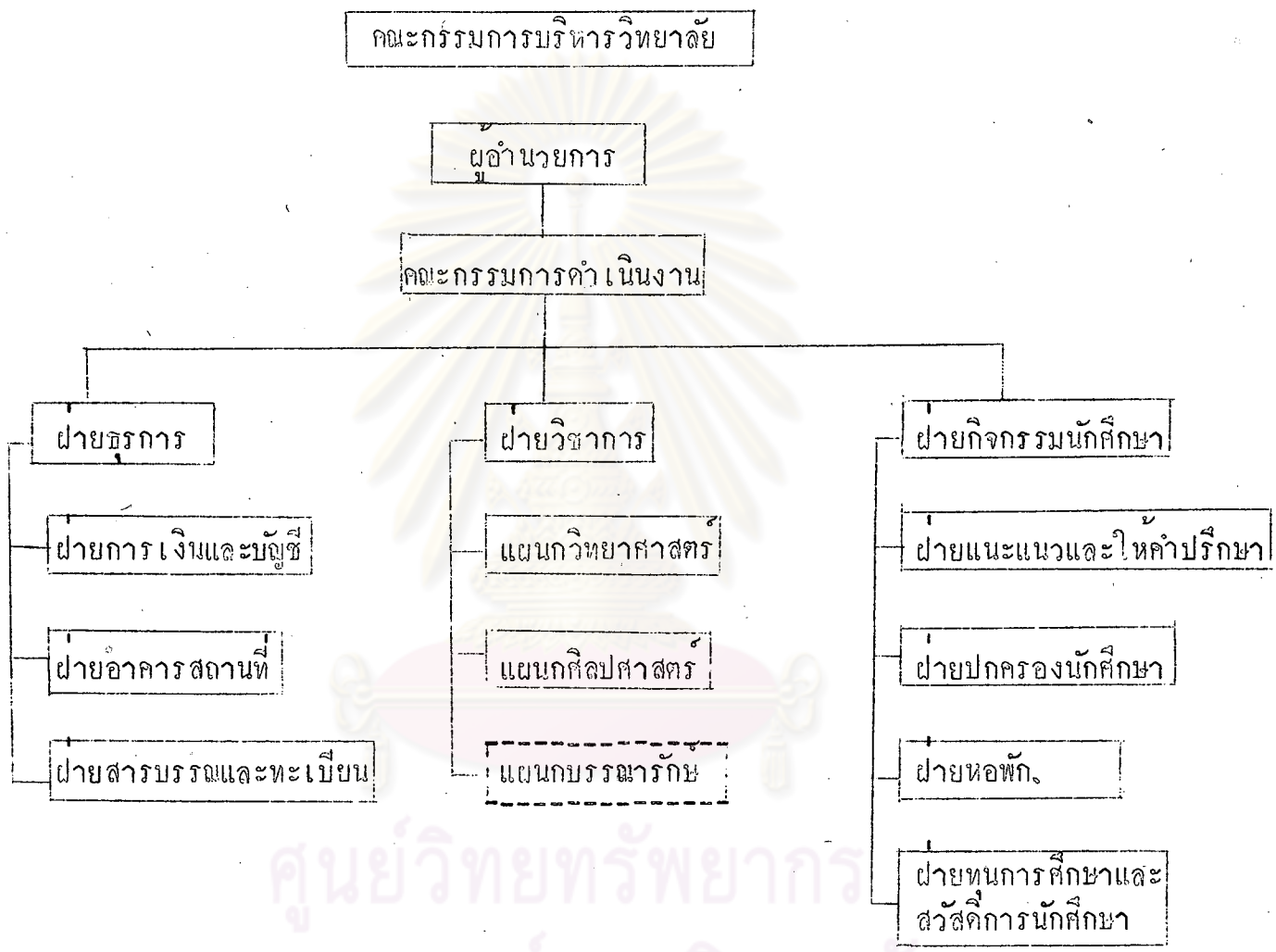
ที่ตั้ง เลขที่ ๔๔/๕ ถนนห้วยแก้ว อ.เมือง จ.เชียงใหม่ และยังมีสถานศึกษา
อีกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ระหว่างถนนแควนารัฐ และถนนคอยสะเก็ดเตา อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, แนะนำให้รู้จักวิทยาลัยเอกชนและขอมติที่เกี่ยวข้องกับ
วิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๑๘ (ฉบับแก้ไขใหม่), หน้า ๖๓-๖๔.

แผนภูมิการแบ่งสายงานของวิทยาลัยพยาบาล^๑

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

วิทยาลัยศรีปทุม

วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยได้รับอนุญาตจากสภาการศึกษาแห่งชาติให้เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยให้ชื่อว่า "วิทยาลัยไทยสุริยะ" ต่อมาในวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้รับพระราชทานนามใหม่จากสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เป็น "วิทยาลัยศรีปทุม" และกระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยจากเดิมเป็น วิทยาลัยศรีปทุม เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕^๑ ปัจจุบันเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (หลักสูตร ๒ ปี) คณะวิชาโพลีเทคนิค สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาช่างก่อสร้าง และสาขาวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตร (หลักสูตร ๓ ปี) วิชานิติศาสตร์ และวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล รวมทั้งระดับอนุปริญญาและปริญญาวิชา นิติศาสตร์^๒

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย

๑. ให้ความรู้ทางวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ โพลีเทคนิค และนิติศาสตร์
๒. ส่งเสริมกลมเกลียวระดับความถึกอดาน ความรู้สึกรักชอบและคุณธรรมเพื่อรับใช้สังคมต่อไป^๓

^๑ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของวิทยาลัยเอกชน ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๑๕.

^๒วิทยาลัยศรีปทุม, คู่มือนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา ๒๕๑๔-๑๕ หน้า ๔.

^๓ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, แนะนำให้รู้จักวิทยาลัยเอกชนและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๑๔ (ฉบับแก้ไขใหม่), หน้า ๒๘.

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการ เป็นผู้ดำเนินงานภายใต้การดูแลของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย โดยมีรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร เลขานุการ และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เป็นผู้ช่วยในการดำเนินงานทั้งหมด รองผู้อำนวยการแต่ละฝ่ายได้แบ่งแผนงานและความรับผิดชอบตามสายงาน ดังนี้

๑. รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร แบ่งงานเป็นฝ่ายธุรการและฝ่ายบริการ โดยมีหัวหน้าของแต่ละฝ่ายเป็นผู้รับผิดชอบ

๑.๑ หัวหน้าฝ่ายธุรการ ควบคุมงานแผนกต่าง ๆ คือ

แผนกสารบรรณ

แผนกการเงิน

แผนกเอกสารการพิมพ์

แผนกบัญชี

แผนกบุคลากร

แผนกอาคารสถานที่

แผนกจัดหา

๑.๒ หัวหน้าฝ่ายบริการ ควบคุมงานของ ๔ แผนก คือ

แผนกทะเบียน

แผนกประชาสัมพันธ์

แผนกสวัสดิการ

แผนกห้องสมุด

๒. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ มีหัวหน้าฝ่ายวิชาการ เป็นผู้ควบคุมงานของ

๖ คณะวิชา คือ

คณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์

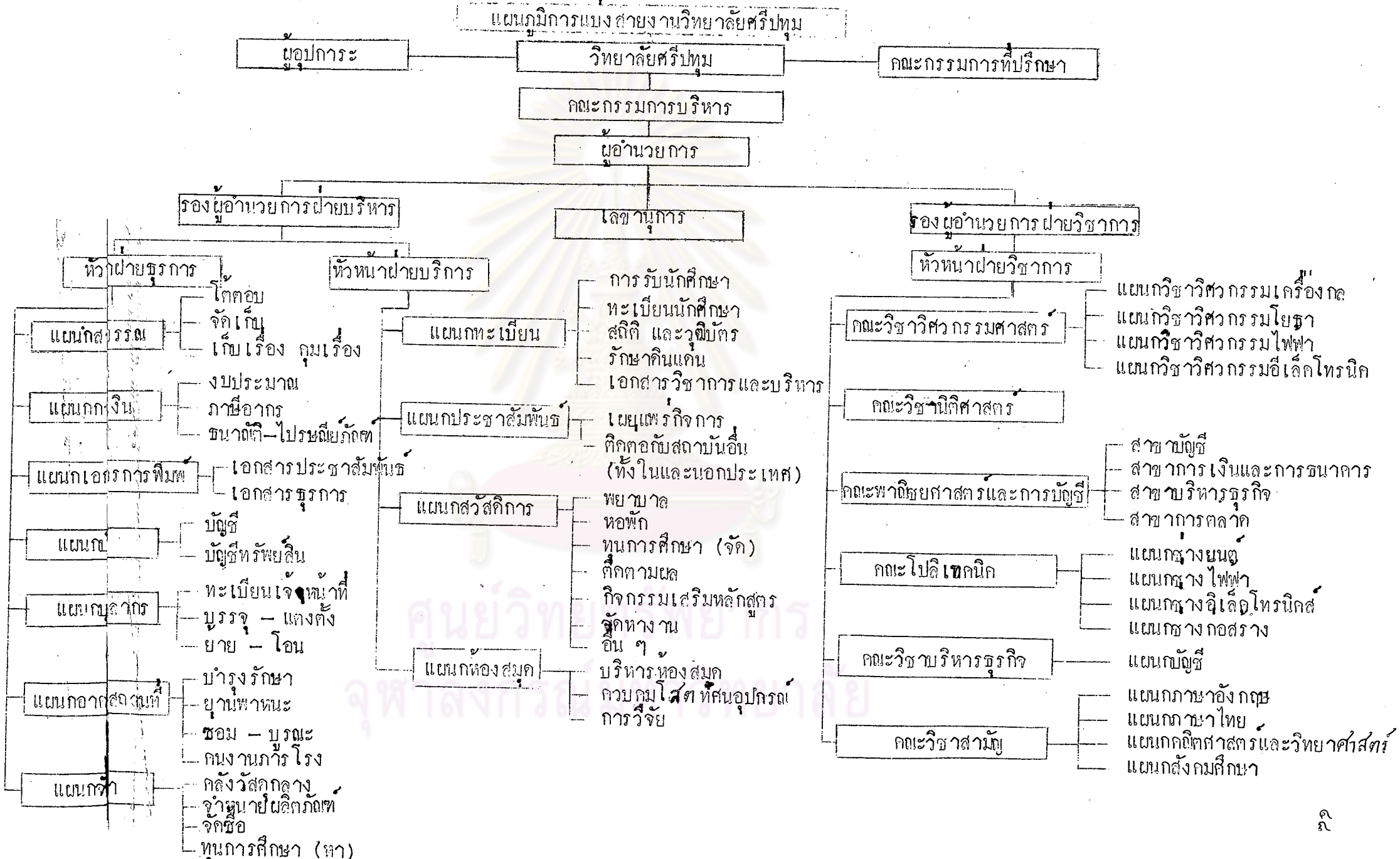
คณะศึกษาศาสตร์

คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี
คณะโพลิเทคนิค
คณะวิชาบริหารธุรกิจ
คณะวิชาสามัญ

ที่ ๕๕
ที่ตง เลขที่ ๒๑ หมู่ที่ ๕ ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตบางเขน
กรุงเทพฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยาลัยแสงธรรม

วิทยาลัยแสงธรรมได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยมีสัชฌาย์อดิศัยได้จัดตั้งสำนัก "แสงธรรม" ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อมา พ.ศ. ๒๕๑๖ สำนักแสงธรรมได้ย้ายมายังบริเวณวิทยาลัยแสงธรรมในปัจจุบัน และได้ดำเนินการสอนระดับปริญญาตรีในคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญาและคณะศาสนศาสตร์ สาขาวิชาเทววิทยา เป็นครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา ๒๕๑๘ วิทยาลัยแสงธรรมได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐให้จัดเป็นวิทยาลัยเอกชนเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๘^๑

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย

๑. เพื่ออบรมและให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาในแขนงวิชาปรัชญาและศาสนศาสตร์
๒. เพื่อฝึกและเตรียมชนชั้นผู้นำให้กับประเทศ
๓. เพื่อเป็นศูนย์วิจัยค้นคว้าสำหรับอาจารย์และนักวิชาการ โดยมีห้องสมุดและสถานที่สัมมนาทางวิชาการ สำหรับคนควางานชอมูลในสาขาวิชาคังกล่าว^๒

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการดำเนินงานภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย โดยมีรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริหาร ช่วยเหลืองานผู้อำนวยการวิทยาลัยทั้งด้านวิชาการ การบริหาร การปกครอง และอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย มีหัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสำนักงาน ผู้อำนวยการวิทยาลัยและที่ปรึกษาวิทยาลัยช่วยประสานงานในด้านการบริหารงาน การเรียน การสอน ด้านธุรการ การบริการ ให้คำปรึกษา

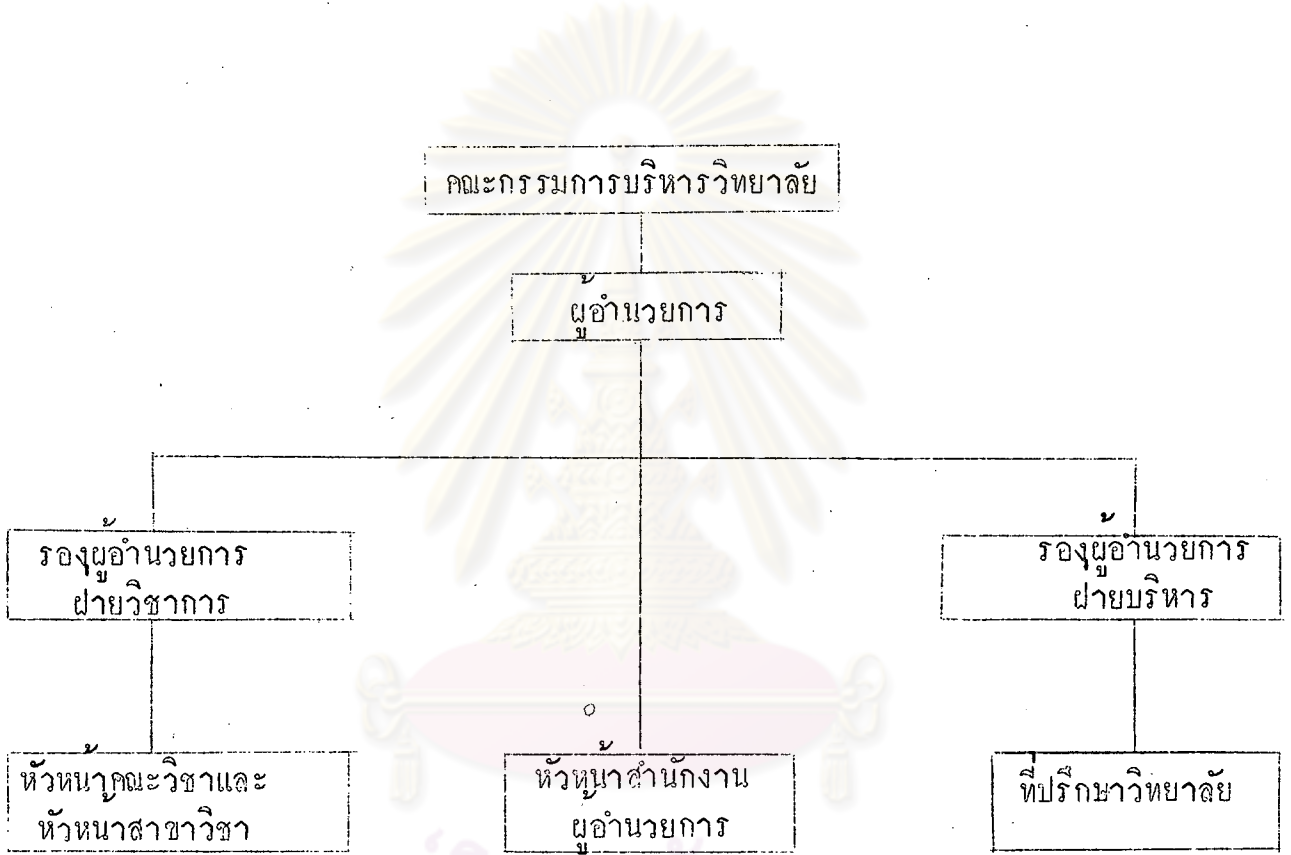
^๑ "ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เรื่อง การจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน," ราชกิจจานุเบกษา, ๘๓ (๑ พฤษภาคม ๒๕๑๘) ๑.

^๒ วิทยาลัยแสงธรรม, คู่มือนักศึกษา ๒๕๑๘, หน้า ๑.

แนะนำตลอดจนควบคุมดูแลการดำเนินงานขององค์การนักศึกษาให้ดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้อง^๑

ที่ตั้ง ๑/๒๐ ถนนเพชรเกษม ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม

แผนภูมิการบริหารงานวิทยาลัยแสงธรรม^๒

ศูนย์วิทยุโทรพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, แนะนำให้รู้จักวิทยาลัยเอกชนและขอมูลที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๑๕ (ฉบับแก้ไขใหม่), หน้า ๓๓.

^๒เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจได้รับการสนับสนุนการก่อตั้งจากมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นเจ้าของและดำเนินงานกลุ่มโรงเรียนอัสสัมชัญทั่วประเทศ วิทยาลัยแห่งนี้ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ ทำการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีทางการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการบริหารบุคคล การสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ทางวิทยาลัยได้รับความร่วมมือด้านวิชาการจากมหาวิทยาลัยซานตาคลารา, มลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาด้วย

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย วิทยาลัยมุ่งบำรุงส่งเสริม

- ๑. จริยศึกษา ที่ศีลธรรม และวัฒนธรรม ให้นักศึกษามีความสามารถและปฏิบัติธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบสังคม
- ๒. ความรู้ในวิชาการ ที่ค้นคิดอันสูงส่ง และความขวนขวายหาความรู้และประสบการณ์
- ๓. ความสามารถที่จะคิดอย่างชัดเจน ญกหลักเหตุผลและก้าวหน้า
- ๔. ความสามารถในทางมนุษยสัมพันธ์^๒

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

^๑ Assumption Business Administration College, Assumption Business Administration College 1976-77, pp. 8-9.

^๒ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, แนะนำให้รู้จักวิทยาลัยเอกชนและขอมูลที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๑๘ (ฉบับแก้ไขใหม่), หน้า ๓๖.

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินงานภายใต้การดูแลของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย มีหัวหน้าคณะวิชาควบคุมดูแลงานวิชาการทั้งหมดซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าสาขาวิชาทั่วไป หัวหน้าสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด หัวหน้าสาขาวิชาการบัญชี และหัวหน้าสาขาวิชาการเงิน สำหรับงานทะเบียน และการประชาสัมพันธ์มีหัวหน้าแผนกที่ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการ เป็นผู้รับผิดชอบตรงหาก

ที่ตั้ง เลขที่ ๖๘๒ หมู่ที่ ๑๑ ในซอยหมู่บ้านเสรี ต.หัวหมาก อ.บางกะปิ

กรุงเทพฯ

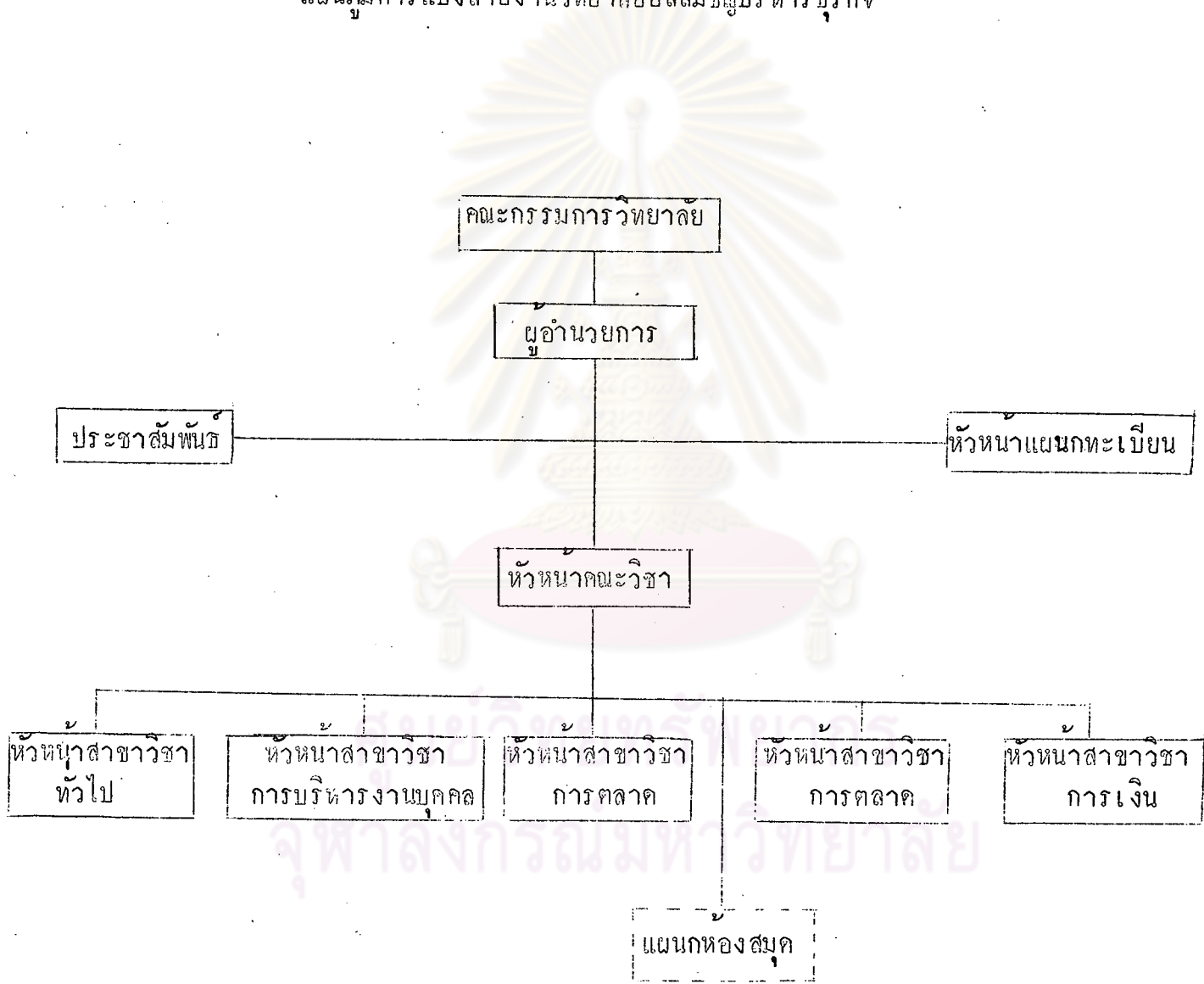

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

แผนภูมิการแบ่งสายงานวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ^๑

^๑เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๗.

วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ได้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ดินของคณยาแปลก เหมือนปิว ซึ่งได้อนุญาตให้ นายพลกฤษณ ประโมทะกะ นำไปจัดทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้เกิด "กฤต" แก่ท่านเมื่อถึงแก่กรรม แล้ว ดังนั้นในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๑๕ นายพลกฤษณ ประโมทะกะ นายชาติ ทองประยูร และนายวิญญู กั้นภัย ได้มีความเห็นต่อกันว่าสมควรนำที่ดินแปลงดังกล่าวจัดตั้งเป็นสถาบันการศึกษา ในรูปของ "มูลนิธิ" และไต่ยื่นขอจัดตั้ง "วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์" และมูลนิธิ "คณยาแปลก เหมือนปิว" ขึ้นเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๑๕ วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง เป็นวิทยาลัยเอกขนตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกขน ๒๕๑๒ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๑๖ จัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.ว.ส) หลักสูตร ๒ ปี ในคณะโพลิเทคนิค ซึ่งประกอบด้วยสาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างก่อสร้าง และคณะ บริหารธุรกิจ ทำการสอนสาขาวิชาบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาเลขานุการและ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี (หลักสูตร) ๔ ปี ในคณะบริหารธุรกิจ ทำการสอนสาขาวิชาบัญชี^๒

วัตถุประสงค์การจัดตั้งวิทยาลัย

๑. ดำเนินการจัดการศึกษาสาขาวิชาโพลิเทคนิค เพื่อให้สอดคล้องกับการส่งเสริม อุตสาหกรรมของรัฐ ทั้งในด้านวิทยาการ อุตสาหกรรม จริยการ วิทยาทานและมโนธรรม
๒. ส่งเสริมและสร้างสรรค ผู้สอนที่มีเจตน์จางจะอบรมมโนสัยและให้วิทยาทาน แก่เยาวชนของชาติให้มีเสถียรภาพและภราครภาพ^๓

ศูนย์วิทยพัทยาการ

^๑วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์, คู่มือนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๒๕๑๖, หน้า ๒.

^๒วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์, ระเบียบการนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๒๕๑๕, หน้า ๑.

^๓ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, แนะนำให้รู้จักวิทยาลัยเอกขนและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัย เอกขน ปีการศึกษา ๒๕๑๕ (ฉบับแก้ไขใหม่), หน้า ๔๐.

การดำเนินงานและการแบ่งสายงาน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยดำเนินงานภายใต้การควบคุมของกรรมการบริหารและกรรมการจัดการ มีที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการและที่ปรึกษาทั่วไปให้คำแนะนำ การดำเนินงานแบ่งออกเป็น ๓ ฝ่าย คือ

๑. ฝ่ายวิชาการ

๒. ฝ่ายธุรการ

๓. ฝ่ายบริหาร

๑. ฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วย

๑.๑ คณะวิชาสัมพันธ์ มีหน่วยงาน ๔ แผนก คือ

- แผนกภาษาอังกฤษ
- แผนกคณิตศาสตร์
- แผนกฟิสิกส์ประยุกต์
- แผนกจิตวิทยา

๑.๒ คณะวิชาชีพ มีหน่วยงาน ๔ แผนก คือ

- แผนกช่างยนต์
- แผนกไฟฟ้า
- แผนกอิเล็กทรอนิกส์
- แผนกช่างกล

๒. ฝ่ายธุรการ ประกอบด้วยแผนกต่าง ๆ คือ

- แผนกทะเบียน
- แผนกการเงิน-บัญชี
- แผนกวัดผล
- แผนกบุคลากร

๓. ฝ่ายบริการ ประกอบด้วย

๓.๑ หน่วยประสานงาน มี ๔ แผนก คือ

- แผนกอุปกรณ์-วิจัย
- แผนกประชาสัมพันธ์
- แผนกแนะแนว
- แผนกสวัสดิการ

๓.๒ หน่วยกิจกรรมพิเศษ มี ๔ แผนก คือ

- ทัศนศึกษา-ฝึกงาน
- ทนุการศึกษา
- วิชาทหาร
- ต่างประเทศ

๕๕
ที่ตง เลขที่ ๑๘/๑ ถนนเพชรเกษม หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองค้างพลู เขตหนองแขม
กรุงเทพฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิการแบ่งสายงานของวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

